

Izhaja trikrat na teden v šestih izdajah, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogi ter s „Kažipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta 6 „ 60 „ 3-30
četrt leta 3 „ 40 „ 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglašni in poslenice se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Vse je črke po prostoru. — Reklami in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Naročnino in oglašje je plačati loco Gorica.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrid.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnistvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pisan v ulici Ponte della Fabbra.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

(Večerno izdaje.)

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček. (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Klerikalno gospodarstvo.

I.

Da je c. kr. nižjeavstrijsko namestništvo razpustilo „katoliško“ zavarovalnico „Unio catholica“ radi sleparstev in ker jej je posla zadnja življenska moč, smo že povedali. To je bil škandal prve vrste za vse klerikalno gospodarstvo v Avstriji, istotako torej za naše klerikalce, ki so seveda hiteli prikrivati resnico, zakaj je bila ta zavarovalnica, za katero se je delalo reklamo po farovžih in cerkvah ter po „katoliških“ listih, razpuščena. Tudi po naši deželi so strašili s to žavačovalnico, katero so žegnali papež in škofje, katera pa je vseeno propadla, ker mora prej ali slej propasti vse tisto, kar sloni na švindelnu in okoli česar se sučejo nikdar sili posvečeni žepi. Zato se nam zdi umestno, pobaviti se tu najprvo za zavarovalnico „Unio catholica“, potem pa si ogledati klerikalno gospodarstvo po naši deželi, ako ne popolnoma, pa vsaj v glavnih potezih.

Z zanimanjem smo čitali v „Slov. Narodu“ pretekli teden temeljite članke o „Unio catholica“, proti katerim ne morejo klerikalci ničesar reči, ker proti tako suhim dejstvom, kakor so zadela to zavarovalnico, se pač ne da postaviti prav ničesar, na kar bi se mogli klerikalci opirati, da bi se le malce branili. Glavno pač je, zvedeti, zakaj, iz kakih vzrokov, je bila ta zavarovalnica razpuščena. Iz razpustnega dekreta posnemamo nastopno:

„Vsled vse razmere presežajočih stroškov za organizacijo in reorganizacijo na jedni strani ter vsled prevzetja nevarnih zavarovanj na drugi strani, je društvo „Unio catholica“ v primeroma kratkem času prišlo v denarne težave, katerih se je hotelo rešiti z izvišanjem ustanovnega zaklada potoma oddaje novih deležev.

Te razmere, zlasti pa način, kako se je poskusila in deloma tudi izvršila oddaja novih deležev, so državnemu nadzorstvenemu oblastvu dale opetovano povod h grajam, opominom in odredbam ter bile povod, da je oblastvo društvu priporočalo, naj se prostovoljno razide, ako se mu ne poroči poravnati svoj finančni položaj.

Ko je na mesto ministrske odredbe z dne 18. avgusta 1880. drž. zak. št. 110. sto-

pilša ministrska odredba z dne 15. marca 1896. drž. zak. št. 31. podala možnost, poslovanje zavarovalnih zavodov uradoma preiskovati, se je pri zavarovalnici „Unio catholica“ opetovano, zadnjič po stanju z 31. decembra 1900. izvršila uradna preiskava v smislu in po določilu § 39. omenjene ministrske odredbe. Vsepeh preiskav je bil vedno ta, da je zavarovalnica dobila primerne ukaze, a vzlic temu se zavarovalnica ni resno potrudila, da bi bila napravila red.

Pri zadnji preiskavi se je zlasti tudi naslednje dognalo:

1. Društvo se je dlje časa kar kupitijsko bavilo z nakupovanjem in zopetnim prodajanjem deležev ustanovnega zaklada. Tako je l. 1899. kupilo deležev v nominalni vrednosti 10.000 K za 5000 K a zaračunilo je, da je sprejelo 10.000 K ter to postavilo v račun za l. 1899., izdatek 5000 K pa je postavilo v račun za leto 1900.

2. Društvo ni plačalo po izpolnitvi statutarčnih pogojev zapadlih odškodnin, in sicer, kakor se je dognalo, zategadelj ne, ker ni imelo potrebnih sredstev.

Tu je posebno uvaževati, da je društvo že prejelo na pozavarovance spadajoči del odškodnin.

Te obveze, ki zadevajo popolnoma „Unio catholica“, so se v bilanci za leto 1900. postavile v „rezervo za neporavnane škode“, dasi se sme po veljavnih predpisih tu izkazovati samo tiste slučaje škod, ki so se ob računskem zaključku že zgodile, a se še ni dognalo, koliko da znašajo.

Kar se tiče finančnega položaja „Unio catholica“, je po stanju z dne 31. decembra 1900. izvršena uradna preiskava zlasti pokazala, da ne glede na primankljaj v znesku 156.550 K 89 vin., ki ga bilanca izkazuje, tudi obstoječih društvenih aktiv ni smatrati za polnovredne in primerne za pokritje dotičnih svot.

Posebno je tu upoštevati, da društvo z vrednostnimi papirji, ki so v zalogi pri c. kr. priv. prometni banki, ne more prosto disponirati, ker je „Unio catholica“ temu zavodu približno ravno toliko dolžna, in se gre tu najbrž za to, da so bili ti papirji v varstvo rečenega dolga zastavljeni.

Konjenik mu je razložil, da bode več krasotie na plesu, da najbolj popiva novoizvoljeni izpravnik Kolkov, samo da se le spretno huzarsko ne vede; sicer je pa vrl dečko. Nadalje mu je še povedal, da poje tukaj od začetka volitev Iljuškin ciganski zbor. Steška vodi petje. Pri njih se zbirajo vsi, do plemenitaškega načelnika. In tudi prava igra je tukaj. Duhnov, potujoči trgovec, igra z denarji, in ulanski kornet Iljin tudi zaigrava mnogo. Pri njem se že začinja. Ta vrli, čudni grof Iljin, rečem vam, nikakor ni skop, poslednjo srajco bi dal.

— Pojdiva k njemu in poglejva, kaki ljudje se zbirajo pri njem.

— Pojdiva, pojdiva! Strašno bodo veseli.

II.

Ulanski kornet Iljin se je nedavno vzbudil. Prejšnji dan je začel igrati ob osmih zvečer in je igral petnajst ur, do najdaljših zjutraj. Zaigral je veliko, koliko, ni vedel; kajti imel je s seboj tri tisoč svojih denarjev, petnajst tisoč pa državnih, katere je že davno zmešal s svojimi. Bal se je šteti, da ne bi se preveril, kar je že slutil, da namreč že

Ravno tako je preiskava izkazani znesek za razne dolžnike spoznala kot bržčas dvomljiv. Značilno za poslovanje zavoda je, da društvo računov pravnih zastopnikov ni kontroliralo, in da tudi računi raznih zastopnikov največ niso materijelno pokriti.

V računskem zaključku za dubiozne tirjatve izkazana rezerva 4000 K ni torej v prav nobeni razmeri k izkazanim tirjavam pri agentih, filijalnih in raznih dolžnikih.

Končno tudi izkazana vrednost inventarja ni v nobenem soglasju z njega dejansko vrednostjo.

Ako se izkazana društvena aktiva po tem presoja, se spozna, da društvo v resnici nima nikakih omembe vrednih aktiv, da bi zamoglo svojim, po pravih določenim dolžnostim napram članom zadostovati, nego da je, ker nima skoro nič razpoložljivih sredstev, odkazano izključno na to, da pritegne jamstvo članov po načelu vzajemnosti, zlasti ker ni ne rezerva premij, ne rezerva škod s primernimi vrednostmi v smislu § 30. ministrske naredbe z dne 5. marca 1896. državnega zak. št. 31. pokrita.

Kar se tiče drugega poslovanja tega zavoda, izhaja iz poročila o preiskavi, da ima društvo toliko rezijskih stroškov, da ob njih nobena zavarovalnica ne bi mogla izhajati, zlasti pa ne „Unio catholica“, ker izdaja društvo za akvizicijo in ohranitev veliko več, nego dobiva od strani pozavarovalnic na proviziji.

Iz teh razjasnil izhaja brezdvomno, da društvo ni samo bistveno grešilo zoper svoja pravila in zoper določbe ministrske naredbe z dne 18. avgusta 1880. drž. zak. št. 110., oziroma na nje mesto stopivše ministrske naredbe z dne 5. marca 1896. drž. zak. št. 31., ampak da vsled svojega slabega gnotnega stanja tudi ne more dati upanja, da bi svoje delovanje moglo pravilnoma izvrševati. Pač pa je opravičen strah, da bo društvo, ako bi naprej delovalo, znatno okodovalo koristi svojih članov, katere koristi mora država iz javnih ozirov varovati.

Od občenega zbora „Unio catholica“ dne 18. junija 1901. storjeni sklep, iztirjati od članov v delno pokritje koncem leta 1890. izkazanega primankljanja 15% doplačila k

umanka državnih denarjev. Zaspal je okrog poldne in je spal težko spanje brez sanj, kakoršno spi le mlad lovek, ki je mnogo zaigral. Spal je do šestih zvečer in se je zbudil ravno tedaj, ko je prišel grof Turbin v gostilno. Zagledavši razmetane karte okrog sebe po tleh, kredo in pomazane mize po sredi sobe, se je spomnil s strahom včerajšnje igre in poslednje karte fanta, katero so mu ubili na petsto rubljev. Dolgo ni verjel, da je resnica. Izvlekel je izpod vzglavlja denar in ga jel preštovati. Spoznal je nekatere bankovce, kateri so šli kot stava večkrat iz rok v roke. Spomnil se je dobro, kaka je bila vsa igra. Svojih treh tisoč ni imel več, pa tudi državnih mu je manjkalo poltretji tisoč.

Ulan je igral štiri noči zaporedoma. Potoval je iz Moskve, kjer je bil dobil državne denarje. V K. ga je zadržal poštar, češ, da nima konj, v resnici pa le zaradi tega, ker se je bil pogodil s lastnikom tamošnje gostilnice, da bode po jeden dan zadrževal vse potnike. Ulan, mlad, lep dečko je dobil v Moskvi tri tisoč, da nakupi potrebnih stvari v polku. Rad je ostal nekaj dni ob volitvah v mestu K., nadejajoč se, da se bode prijetno razveseljeval. Poznal je

premijam — kateri sklep pa se ni razglasil na način, kakor bi se društvene odredbe morale razglasiti — ki se je izvršil na ta način, da se je pri obnovitvi zavarovanja doplačilo iztirjalo, ne more sanirati društvenih razmer. Kakor kaže uradno poročilo o poslovanju od 1. januarja do 31. julija 1901., se društvene razmere niso obrnile na bolje“.

Iz razpustnega dekreta se vidi, da je „Unio catholica“:

1. Brezvestno gospodarila, ker je za organizacijo razmetala vse „razmere presežajoče“ svote — ki so pač večinoma izginile v klerikalne žepe, ker so duhovniki za društvo delali — in — zopet največ po krivdi duhovniških agentov — prevzela nevarna zavarovanja (kakor škofova zavarovalnica v Ljubljani), vsled česar je društvo prišlo v take stiske, da je vlada začela siliti, naj se razide;

2. Goljufala svoje člane in javno mnenje s tem, da je izdala falsificirane bilance, in da je protizakonito porabljala društveno imetje za kupčijo z deleži;

3. Oskodovala in ogoljufala svoje člane s tem, da nastalih škod ni poravnala, nego od pozavarovalnih zavodov v svrhu izplačila škod sprejeti denar zase obdržala;

4. Preslepila svoje člane s tem, da je za 15% zvišala premije ter jih kar pod roko iztirjala, ne da bi bila to članom praviloma naznanila;

5. Ogoljufala svoje člane s tem, da je svojim agentom in zastopnikom, največ duhovnikom, za akvizicijo in provizijo plačevala veliko več kakor katerakoli druga zavarovalnica, mej tem ko je zviševala premije in škode dolžna ostajala.

DOPISI.

Z Bovškega. — (Naša stranka „klerikalcev“) — „Odpustite jim — saj ne vedo, kaj delajo!“ Ta svetopisemski izrek treba imeti zmirom v mislih, ko govorimo o klerikalcih na deželi, ker, izvzemši piclo stevilo voditeljev in širokoustnežev, vsi drugi ne vedo, kaj prav za prav so, ali klerikalci, ali liberalci, ali mogoče malikovalci, ki častijo fetise, ali celo Fourier-ovci, ker se radi spirijo s krščanskim socializmom? Ne, to jih ne briga, kaj so, oni slišijo samo sirenski

pomeščika, ki je imel rodbino. Hotel je k njemu, da bode dvorjanil njegovim hčeram, ko se je seznanil z njim konjenik, ga še tisti večer brez vsake slabe misli v občini sobani predstavil svojim prijateljem Luknovu in drugim igralcem. Od tega večera je ulan igral, odpotoval ni k znanemu pomeščiku, poprašal ni več po konjih in ni odšel iz sobe štiri dni.

Ko se je napil čaja, je šel k oknu. Sklenil je iti na sprehod, da prežene nadležne spomine o igri. Obledel je plašč in šel na ulico. Solnce se je že skrilo za bele hiše z rudečimi strehami in mračilo se je. Bilo je toplo. Na umazane ulice je padel debel, vlažen sneg. Strašna otožnost se ga je polastila, ko je pomislil, da je prespal dan, ki se je ravno končaval.

— Minoli dan se nikdar ne povrne, si je mislil.

»Uničil sem svojo mladost,« je rekel sam s seboj, če tudi ni zares mislil, da je uničil mladost svojo. To mu še na misel ni prišlo — le tako mu je prišla fraza na jezik.

Kaj bo sedaj delal, je premišljeval. Pri kom bi vzel na posodo in odpotoval.

Dva huzarja.

Ruski spisal Lev Nikolajevič Tolstoj.

Poslovenil I. Sodar.

(Dalje.)

— Zobe mi je izbil, Blücherček, ali vendar je moj grof. Ali me razumeš, Blücherček? Hočeš jesti?

Ko je nekaj časa ležal, je vstal, nakrmil psa in skoro trezen šel streč grofu, ponujat mu čaj.

— Vi me kar žalite, je govoril boječe konjenik, stoječ pred grofom, kateri je ležal na njegovi postelji, upirajoč noge v skončnico; kajti tudi jaz sem star vojak. Če mislite prositi koga na posodo, prav lahko vam postrežem s kakimi dvesto rublji. Sedaj jih nimam toliko, imam jih le sto, pa jih dobim takoj.

— Zahvaljujem, milostlivi gospod, je rekel grof in konjenika potepljal po ramenu; bil je takoj uganil, kaki odnošaji bi nastali med njima. — Zahvaljujem se. No, pa pojdemo na ples. Če je tako. Kaj hočemo delati tukaj? Povejte mi, če je v vašem mestu kaj krasotie, če kdo ponočuje in popiva, če kdo igra na karte?

glas nunc „sol, sol“, vedo, da nunc je, kadar v hišo stopi, da se trese pod njem, lepo rejena prikazen. Torej „sol“ jih vleče! Za pobožne, nenke ljudi, katerim pravi nunc, da gresijo sedemkrat v eni minuti, je prava nebeska sol zaželjeno odpustanje grehov in protekcija nunc v nebesih. Za resnične nesrečnike, ki so zapušteni, bolehi, ubogi, je sol sladka nada nebeske nagrade, da pa taki tudi radi verujejo v nunčevo protekcijo v nebesih, ko na zemlji nimajo nič več kaj izgubiti, zato mu dajo „glas“, misleč, da vsako reč treba s čim plačati. — Tu sem spada tudi daljša vrsta klerikalcev, namreč ljudje, ki so že končali pozemeljske račune in pričakuje svoje otožne zadnje ure, radi bi si jih kaj olajšali in če bi bilo treba, zato tudi hudiču svečo prižgati!

Najhujsi te vrste so pa stari grešniki, ki so svojemu bližnjemu veliko škodovali, nimajo pa volje, škodo poravnati, pač pa iščejo pri nuncih za svoj glas lahkega, mogoče celo brezplačnega (?) odpustjenja. Tak človek, katerega so se prej sovaščani sramovali, hodi zdaj z nuncem in sedi z njim pri kozarcu; ali ne teče nanj svetost, kakor iz soda? Saj nunc je — Bog ga varuj in sv. Tonh, dosti debel in svet, da za mnogo od njih zadošča. Pozabljena je njegova hudobija, pozabljene solze, katere je iztisnil, podlosti, katere je naredil, da so celo žena in sorodniki deležni te svetosti!

Sedaj smo blizu neke druge človeške napake, katera poveča število klerikalcev. — To je častihlepnost. Mnogo možakov je po vaseh, katerim nunc obljubi le stolec podpredsednika katol. društva ali vsaj dostojanstvo vratarja društvne sobe, da gredo preradi za njim — no, v ogenj gotovo ne, pač pa v gnoj, če ni drugače! Hitro pozabijo, kar so prej naglašali, kot svoje mnenje (pa ga niso imeli), ko so udrihali po farjih, ker jim blišči od dialekt trak dostojanstva. — Ta mora je pač enaka v malem in velikem svetu.

Daljša vrsta so dobičkaželjni, t. j. vsi mežnarji, ključarji in tesarji ali ki so kaj odvisni od nunccev. Tu je postaviti tudi razne gospode v Gorici, kateri po klerikalnih vodjih nameravajo dobivati dopuste, dobre službe, penzije, odbornistva, mandate, oprostjenje kriminala itd. — Rep te vrste tvorijo sladki „Slomskarji“. (Slomskarje radi anatomske dokazanih manjših možgan ne omenjamo), katerim sami klerikalci ne zaupajo, češ učitelj in nunc, to ni slo skupaj in ne pojde, ker učitelj pravi otroku: misli, predno govoriš, nunc pa: govori za mano na pamet, misliti ne smeš, — torej principijelno nasprotstvo. Celo ta dobičkaželjna vrsta ve, da v tem boju ne gre za načela, samo za osebe, ha, ha, ha, seveda njim že ne gre za načela, samo da kaj izbarantajo za svoje osebe. Ravno s tem so se izdali. — Da klerikalci pomnožijo njih krdela, bi bilo umestno, da upeljejo svetlinje iz repe za svoje člane, in prepričani sem, da pomnožijo s tem odlikovanjem število njih omejenih članov.

Najštevilnejša vrsta pa so oni usmiljenja vredni reveži, ki so se morali udati farovski terorizmu. Koliko ljudi so prisilili s strahom ne samo pred hudičem in smrtnim grehom (Naj le pošiljejo pozive dr.

Neka gospa je prišla po tratoarju. Kako neumna je ta gospa, je mislil sam pri sebi, ne da bi vedel zakaj. »Na posodo nimam vzeti pri kom. Uničil sem svojo mladost.« Prišel je k prodajalcem. Kupec v lisičjem kožuhu je stal pred vrati in ga klical k sebi. »Ko bi ne bil vzdignil osmice, pa bi bil pri igrah.« Stara beračica je kašljala za njim. »Posodi mi nikdo ne.« Neki gospod v medvedjem kožuhu je šil mimu, pst, trgovec stoji na pragu. »Kaj naj storim nenavadnega? Ali naj se ustrelim. Ne, dolgočasno je! Uničil sem svojo mladost. Oj, kako lepi komati vise tu! Kar sedel bi v voz in, oj, golobči! Domov pojdem. Luknov pride kmalu in igrati začnemo.« Vrnil se je domov in še jedenkrat preštel denar. Ne, ni se zmotil prvič. Zopet je manjkalo 2500 rubljev državnih denarjev. »Stavil bodem prvi pot 25, na to 15, 30, 60... — 3000. Kupim komate in odpotujem. Uničil sem svojo mladost.« To je vrelo po glavi ulanu, ko je prišel Duknov k njemu.

— Kaj, ali je že dolgo, kar ste vstal, Mihajlo Vasiljevič? je vprašal Duknov, počasi snemajoč zlate naočnike s suhega nosa in brisoč jih z ruščini svilnim robcem.

Tuni, jim že osvežimo spomin!), pa pred materialno škodo, s katero jim je nunc pretel, naj bo že radi posojila ali hišnega miru, radi izdanka kake tajnosti ali preganjanja koz, ali pa sledečega obrekovanja in psovanja z lece! Škoda samo, da tako strašno orožje ne podvrže nuncu vseh vaštanov, do zadnjega! Če bi bil jaz nunc in rabil tako orožje, sleherni berač v vasi bi moral prisegati samo pri mojem imenu!

O tej vrsti s terorizmom prisiljenih ni več kaj povedati, samo, da po mnenju niso klerikalci, treba jih je obzaloovati. Takim gre naše sočutje.

Kje so pa vzroki tega položaja? Sami vodje klerikalizma se ne brigajo, kako in kaj njih privrženci mislijo, oni hočejo imeti v svojih vrstah samo ovce, samo njih glas pri volitvah, torej „molči in glasuj z nami“, več ni treba, zato dobiš „sol“. Drugače bi jim slaba predla, če bi se zanašali na prepričanje! Fanatizem, to je moč, kaj jim mar prepričanje! Pa kako je prav za prav s to „soljo“ nunccev? Vse pesek v oči, ker odpustanje grehov po nuncu ni veljavno, če škode ne poravnas, ob zadnji uri te ne potolaži videti njegov hladni, okrogli obraz, protekcije v nebesih nimajo, ker tam prežene Kristus vse nepostene politikone. Že na zemlji gre človeku zmeren užitek, ko je Kristus hvalil onega, ki ni zakopal svojega „talenta“, pač pa ga povečal, da bi tudi na zemlji užival kaj dobrega. Torej slaba je z njih „soljo“, samo goriski klerikalni profesorji in „Slomskarji“ mogoče kaj polijejo, vsi drugi pa nič.

Iz Podmeleca. — Dragi čitatelj, gotovo da čitaš več časopisov naših in nasprotnih, pa že dolgo nisi videl imena Podmelec ne za slabo ne za dobro zapisanega, tako da bi lahko mislil: ta vas je izginila s površine naše zemlje. Temu pa ni tako, kajti ako na drobno pogledamo po župniji, dobimo marsikaj zanimivega in posebnega.

Pri nas je ljudstvo sicer prav mirno in po nekaterih vaseh popolnoma nezavedno, obzalam, ker moram o naših krajih tako pisati, pa kaj hočem, ker vidim, kako se z našim ljudstvom in našim oskrbništvom, in sicer cerkvenim, godi. Nič ne bom lagal, ako rečem, da so ljudje prisiti na črno suknjo g. župnika, kajti kamor se on obrne, tam skaklja cela župnija z vsemi svojimi napredpostavljenimi, starešini, ključari, cerkveniki, katerih je pri nas več, in še drugi možje.

Če pa nekoliko pogledamo nazaj v preteklo desetletje, odkar pri nas vlada gospod župnik Primšar iz Ribnice, vidimo od leta do leta, kako slabo napredujemo, in zadnja leta celo nič; stojimo kakor star zid, ki se staro in s časom tudi podira. Ko je g. župnik k nam prišel, so se za marsikaj trudili, popravili smo staro cerkev, napravili nove postaje, sv. križ, pota; vse pa je bilo izvenredno drago, kar je ubogemu kmetu napravilo dosti skrbi, kje denar vzeti, kajti v cerkveni blagajni je bila le navadna tema in palčevina. Potem pa smo vsi skupaj zaspali: g. župnik drema naprej brez vse skrbi, brez vse brige za našo župnijo, iz te popustljivosti da je prišlo dosti žalostnih posledic, katere nam župljanom celo nečast delajo, kakor je namreč cerkvena ura, ki je preteklo že veliko

— Ne, ravnokar sem vstal. Izvrstno sem spal.

— Prišel je nekak huzar, nastanil se je pri Zavaljševskem... niste čul ničesa?

— Ne, nisem slišal. A kaj, ni še nikogar?

— Šli so menda k Prjahinu. Takoj pridejo.

In res so prišli kmalu v sobo: garnizijski častnik, ki je vedno spremljal Luknova, neki grški trgovec z grbastim nosom, rujave barve in upalnih črnih očij; debel okrogel pomeščik, lastnik žganjarije, ki je igral vse noči in stavil vselej pol rublja na karto. Vsi so želeli hitro začeti igrati. Glavni igralci vendar niso govorili o igri ničesa, zlasti Luknov je pripovedoval nenavadno mirno o tatovih in goljufih v Moskvi.

Treba vedeti, je pravil: — Moskva je stolno mesto — in ponoči hodijo s sekirami, v hudiče našemljeni, strašijo neumno ljudstvo, ropajo trgovce in vse je dobro. Kaj vse policija mirno gleda, to je že čudno.

Ulan je pazljivo poslušal pripovedovanje o hudodelcih, naposled je pa vstal in ukazal dati karte. Debeli pomeščik je rekel prvi: (Dalje pride.)

let, odkar nam ne daje potrebnega glasu; ne znamo, kaj ji manjka olja ali smole; kjer je bilo nekaj kazalo, pa tega ne pomnimo vsi, tam vidiš zdaj podobo, katero ti predstavlja francoskega orla, se domaćini ne znamo, kaj ta podoba pomeni, kaj pa poreče ptujec, kateri kaj takega po naših deželah še nikjer videl ni. Hvala lepa za skrb in trud, cerkveno oskrbnništvo, katero je nam tudi dostikrat krivo, da moramo pod mizo pogledati, kadar se ptujci z našo župnijo nortujejo.

Pa še nekaj, dragi čitatelj, če imaš voljo poslušati, ker vest mi še nekaj očita, namreč imamo stare in ne samo stare, dvakrat stare cerkvene orglje, če imaš priložnost, stopi na naš kor, pridi blizu orgelj, da boš slišal vse miši, podgane, in muhe, katere vsaka po svoji naturi šumi in ropot dela, organist pa se ti predstavlja, kadar orglja, kakor čevljar, ki išče svoje najmanjše kopito pod klopjo, te in še drugih prikazni bodeš videl, ako enkrat v Podmelec prideš.

Če pa poslušamo našega gosp. župnika Primšarja, kadar se nam prikaže, to pa je redkokrat sicer celo poletje ne do nedelje pred novim letom, slisimo pa izpod njegovih manjnih brk samo besede hinavec, mlačnež, liberalce, nekatoličan, zatiratelj sv. vere, to in še drugo se on drzne svojim pametnim in pobožnim ovčicam izpred oltarja metati v obraz. Ko bi hotel g. župnik poslušati, jaz bi mu svetoval, da bi se rajši porugal nekoliko več za cerkev in za drugo sv. stvar, kajti zato ste postavljeni ne pa za sovraštvo in prepričati po župniji.

Do sedaj smo imeli pred g. župnikom še nekaj mir. Nalogo, delati nemir, je imel le kaplanček, kateri je seve podložen, on mora naloge in ukaze spolnovati; namreč pri zadnjih volitvah je nekatere hiše nadlegoval z vsemi svojimi blagoslovljenimi križi in palicami, volilne može preganjal in lovil iz kraja v kraj; cele 14 dni je mož opravljal to, ne svojo nalogo ampak agentovsko. Le tako naprej, sovraštvo in prepričati že ne propadejo, drugo pa Vas ne briga prav nič! O priliki še spregovorimo. Domačin.

Domače in razne novice.

Gg. naročnike uljudno opozarjamo, da je l. 1902. že pričelo. „Soča“ izhaja edino ob naročnini; nima za seboj „tiskovnih sk.“ — Vsem somišljenikom mora biti na srcu ne le obstanek marveč... napredek našega lista, brez katerega bi danes ne bilo v deželi narodno-napredne stranke. Klerikalci bi gospodarili celi deželi po svoji volji. — Edini vir je naročnina. Ali prosimo: več točnosti v plačevanju! Veliko je še dolžnikov. Na te še posebe pošiljamo današnji opomin.

Širite „Primorca“. — Danes pošiljamo 2800 iztisov „Primorca“ po deželi, ali okroglo 900 več nego pred dobrim letom. To je sad one peklenške gonje politikujočih nunccev in samostanskih kutarjev. Priporočamo se jim še za nekaj reklame!

Rodoljube pa prosimo: Širite „Primorca“ v vsako hišo. Cena 1 gld. 60 kr. je pač nizka! Kjer naroče po več iztisov pod enim ovitkom, ceno lahko znižamo. — Ako bi kdo rad dobival „P.“, pa ne zmore cele naročnine sam, naj Vam da, kolikor more, drugo zložite med seboj. (V takih slučajih ceno tudi znižamo.) Spravimo „P.“ na — 4000 iztisov. To bodi naš odgovor na farovške laži in obrekovanja!!

Torej: „Primorec“ — hodi v 4000 iztisih med ljudstvo! Ti odpres oči povsod, v sleherni koči!

Zdaj pa, gospodje laznjivci, le na delo v cerkvah in spovednicah, da dosežemo čim prej — 4000 naročnikov!

Za pevsko in glasbeno društvo v Gorici se je nabralo 15 kron pri fanovski zajetji večerji med padanjem „Fallschirmraketa“, vprizorjenih po virtuozu „Cena Torpi-ju“. Nadalje je daroval 10 K g. Josip Pavletič iz Mirna, ker se ni mogel udeležiti društvenega plesa dne 15. t. m. radi boleznih v družini. Živeli darovalci in posnemovalci!

Mala maskerada mladine „Goriškega Sokola“ ne bo drevi, kakor je bilo zadnjic pomotoma poročano, ampak jutri v nedeljo v društveni telovadnici.

Siljalni ples Slovenskega bralnega in podpornega društva v Gorici se bode vršil v soboto dne 1. febr. in ne 2. febr., kakor je bilo zadnjic vsled tiskovne pomote navedeno. Vršil se bode v dvorani „Slov. Či-

talnice“ ob 8. uri zvečer. Z razposiljanjem vabil se prične te dni. Kdor bi pomotoma vabila ne prejel, oziroma ako želi vpeljati kakega gosta, naj se oglasi v društveni pisarni v Marzinjevi hiši ali v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Z ozirom, da je čisti dobiček namenjen društveni bolniški blagajni, ter z ozirom, da je ta ples prvi po tolikih letih, pričakuje odbor mnogobrojne udeležbe in podpore posebno od strani rodoljubov z dežele.

2 velika popularna fizikalna eksperimentalna večera. — Pri Dreherju (hotel Central) bosta v četrtek 23. t. m. in petek 24. t. m. eksperimentalna večera, katera priredi G. Dähne.

Vspored vedno jako zanimiv. Vstopnice prodaja Wokulat v Ozki ulici št. 4. Cercle-sedeži za oba večera à 4 K, vstopnice za 3 osebe 10 K, za 4 osebe 12 K, drugi sedeži 3 K. En večer 3 K, oziroma 2 K. Stojišča za dijake 1 K 50 vin.; en večer 1 K.

Vesti s Krasa. — Pišejo nam: Dne 5. t. m. so se igrali po navadi otroci na cesti v Vižovljah. To je razkačilo klerikalnega „roganista“ A. Schutca (Šuca) tako, da pri-teče med nje ter vjame nekega 12-letnega dečka Colija, mu nategne uha, da se mu kri polije; konečno ga butne ob tla, ter ga suva in mikasti, dokler niso prišli drugi ljudje, ter mu vzamejo žrtvo iz klerikalnih krempljev. Otrok je dobil hude rane, in se zdravi sedaj v tržaški bolnišnici. Oče je napravil ovadbo. Klerikalci so imenitni v pobojih, kaj ne?

Dne 13. t. m. odšel je jutraj gospodar Pacalin iz Cerovelj s svojim „prismuk-njenim“ hlapcem kopat v vinograd. Ob 12. uri prinese žena kosilo, a tam je bil le hlapec. Ko vpraša žena „Kje je gospodar?“, odgovori hlapec: „Ga ni bilo tu!“ Ona odide domu, ter si misli, češ dela na drugem kraju. Bila je brez skrbi do večera. Hlapec je izginil še isti dan. Poizvedovali so cele tri dni, in iskali, a zaman. Šele robota iz cele županije ga je dobila dne 15. t. m. zakopane-ga z razbito črepinjo v istem vinogradu, kjer je kopal hlapec. Pobojnik pač mora biti hlapec. Pacalin bil je oče malopridnega sina, ki je obsojen na 20 let ječe, ker je izvršil tudi umor.

V mavhinjski občini razsaja huda bolezen „robadi“. Obbolelo je večina otrok od 9—12 leta, solski pouk je prenehal.

Kdo je maščevalen? — Nekdo v Cerknem se je bil izrazil nekam nepovoljno o posojilnici v Šebreljah in Cerknem. Rekel je tako nekako, da ni ena ne druga ni prav „gvišna“, in da nekdo, ki ima v šebreljski založenih 300 gld., je bil trikrat tam, pa mu niso imeli kaj dati. Maščevanja željni cerkljanski župan Cimala na te besede ni imel nujnejšega posla nego iti tožiti, in dotični mož je bil obsojen na 48 K globe. Tudi poravnati so se hoteli z njim pri obravnavi, tako, da bi mu bili sestavili izjavo, katero bi bila priobčila „Norica“ in „Prismojenc“ ter jo fruktificirala po svoje z bombastičnimi besedami, čeprav vedo, kako stoji „akcije“ pri teh dveh klerikalnih posojilnicah. Mož pa je bil toliko pameten, da ni šel na limanice „poravnanja“, da bi z njegovim poštenim imenom sleparili javnost po „Norici“ in „Prismojencu“. Rekel je za cerkljanske razmere jako značilne besede: „S takimi močmi se ne gliham!“

Kako je „gvišna“ cerkljanska posojilnica, je povedal „Narod“ in zadnjic Cerkljani v „Soci“. S šebreljsko pa smo se bavili takrat, ko je deval v vred velik nered župnik Kokošar, predno se je selil v Gorico, ter studiral iz raznih „tek“, kakorsne rabijo solarji, ki pa so služile za hranilne knjižice, stanje posojilnice.

Oni mož v Cerknem je bil sicer obsojen, ker za take vrste obsodbo se dobi hitro utemeljevanje, ali „gvišnost“ se more staviti še vedno vprašanje. Kako je „gvišna“ klerikalno gospodarstvo v deželi na sploh, boste čitali pa v člankih v „Soci“...

Cimala in „compagnia bella“, katero je okuzil Klavžar, da bolj ni mogoče, je torej nastopala maščevalno, ali pojmiyo naj gospodje, da prav v Cerknem se ho še marsikaj maščevalo!

Iz Pevme nam piše več volilcev, da želijo imeti volitve v občinski zastop čim preje tim bolje. Izrekajo tudi nado, da se posreči v novo starasinstvo spraviti bolj delavne, skrbne in razumne može, kakor so sedaj nekateri med njimi. — Le na delo!

„Primorski List“ in „Alojzijevišč“. — Kar smo pisali o „Alojzijevišču“ in o

bratu Fridolinu, je vse resnica. „Prim. List“ piše, da smo „napadli“ „Alojzijeve“, ne upa si pa oporekati našim trditvam, kar dokazuje, da so resnične. Pravi le, da bi bilo obžalovanja vredno, ako bi bilo res to, kar piše „Soča“, da pa ne morejo preiskovati, ker je brat Fridolin že poldrugo leto proč iz Gorice... hočejo pa o tem sporočiti natančno redovnim predstojnikom... Hm, to bi bili morali storiti že zdavnaj, ker so vedeli, kaj uganja brat Fridolin. Znanih stvari ni treba šele preiskovati; so jih imeli že zdavnaj naznaniti, ako so vodstvu drugi solski bratje, ki so vedeli za Fridolinove svinjarije, kaj o tem sporočili! Kaj so „le“ molčali? Kaj vodstvo ni vedelo, kaj se godi v zavodu? — To so lepe reči, o katerih seveda ne bomo še molčali.

S Ceste na Vipavskem smo dobili dopis, v katerem se poroča, da je v nedeljo v Šv. Križu ropotal neki pater nad liberalne časnike, ter primerjal morilca pri Vrtovčah tistim zločincem, ki čitajo liberalne časnike, in da jih je čital tudi morilec, zato pa da je prišel do tega. — Ti patri vedno udrihajo le po liberalnih časnikih, ne gledajo pa na primer, kakšen je njihov sosed, ki je vodja klerikalcev, pa je tako zabredel, da se bo moral v kratkem radi nekega pregreška pred sodnijo zagovarjati. Kot sosedu bi ga lahko spravili na pravo pot.

Takih in enakih pritožb prihaja nam vedno več. Vse kažejo, da naša politikujoča duhovščina je pozabila na nauk Kristusov. Mi svetujemo vsem pametnim in razsodnim možem in ženam, da gredo iz cerkve vselej, kadar začne nunc s politiko, namesto da bi oznanjal besedo božjo. Nikdo ni obvezan, poslušati nunčevu politiko v cerkvi, ker s tem se skruni sveti kraj. Zato ven iz cerkve, kakor prične nunc pridigati o politiki. Boste videli, da na ta način se kmalu odvadijo zabavljati in obrekovati ter lagati v cerkvi! Može in žene, le nevstrašeno ven iz cerkve v takih slučajih! Praznim stenam in lesenim svetnikom naj pridigajo o politiki, živim ljudem pa se mora razlagati v cerkvi beseda božja in nič drugega!

Z Vitovelj nad Šempasom: „Sprejmi, draga „Soča“, se to lepo novico o naj-novejšem velikem katoličanu Antonu Marinčiču. Ko Vitoveljci ne gredo k maši, se zbirajo pod nekim starim „stacijonom“; Marinčič moli naprej, seveda strašno pobožno. Grdi jeziki pravijo, da ta „stacijon“ se blagoslovljen ni. — Joj, kako se angelci veselijo Marinčičeve pobožnosti!“

Ne smesite se z Italijanščino. — G. A. Kovač z Nabrezine nam je poslal na pogled neko pismo društva pčkovskih pomočnikov v — strašni italijanščini. Ako je to pismo zagrešil kak Slovenec, bi bilo jako obžalovati. Pisite slovenski, ne smesite se!

Iz okolice Kobarida. — „Ker so Caheja zapodili iz deželnega zbora, bodo nove volitve na Tolminskem. Kaplan kobariski že leta po okolici. Mladič torej prav hoče, da se bavimo z njim. Je sicer „lušten“ gospod! Na neki „ohceti“ se ga je tako navlekel, da mu je „prislo“ strašno slabo“. Hitro so mu naredilo „črno kafe“, ali on je zarental: „Kaj eno, tri je treba“. In nalili so mu tri čaše, ki so se zlele v požegnano truplo. Pozno je krevsal domov. — Gospod kaplan: Pometajte pred svojim pragom, naprednjake pa pustite na miru, so boljši od vas! Zdravi za danes!“

Iz Branice nam je poslal neki Fr. Štemberger, ki se je podpisal za predsednika cerkvenega skladovnega odbora, dopis, v katerem zahteva na podlagi § 19. tisk. zakona, da bi sprejeli neki „popravek“, s katerim hoče lepšati že tako dosti lepa očca Marka Valesa v Branici. „Popravek“ mu je popravil Vales sam, ki pa o § 19. toliko ve, kolikor podpisani Štemberger, ker drugače bi se mož ne smiselil s zahtevanjem tam, kjer nima nič zahtevati. Tudi pečat skladovnega odbora je pritisnil Fr. Štemberger na pismo, ali ta pečat in zahtevanje po § 19. nam vendar tako malo imponirata, da kljub njima Štembergerju ne vstrečemo.

Kar se tiče stroškov za okliče, naj bi bil Vales našo notico poprej natančno prečital, predno gre odgovarjati..... Štemberger hvali kurata Valesa, dobrotljivega in požrtvovalnega gospoda, ter ne dopušta, da bi se ga sumničilo, ker vsi pošteni Brančani so z njim zadovoljni in so mu hvaležni za nauke, katere jim daje v cerkvi. Nò, ljudem s tako hvaleznostjo ni več pomagati, kurat Vales je

pa daleč prišel, ko si sestavlja sam slavo-speve, katere da potem prepisati. Lastna hvala se pod mizo valja. Na tak način se nikdo ne opere, marveč le še bolj omaže, kar že ni tako dosti omazan. G. Marko, na napačni poti ste! Boljše bo za Vas, ako poslušate protiglasove, „predsednikovi“ malo izdajo.

Kaj pravijo „kaveci“? — „Slovenec“, ta glavni „kavec“ vseh „kavcev“, je blagovolil v kotičku za liberalce reči, da bo „Soča“ se dalje lagala tudi v tekočem letu. Ko bi rekel kaj takega kak dostojen list, bi bili reagirali, ali „Slovenec“ sme reči, kar hoče. List, ki ima že polno obsodeb radi laži, obrekovanja in častikraje, nam prav nič ne imponuje, kakor ne njegov trabant, smrdljivi „Dihur“. Tak list ne more zaliti nikogar, kakor pravi o Wolfu Seidl, zato naj si dr. Lampék nikar ne domišljuje, da nas morda „karnifla“ s svojimi badastotami. — Ako bi „Soča“ lagala, bi jo hitro zgrabili nunci. Ker pa govori resnico, in kadar je treba doprinesiti dokaz resnice, stori to tako, kakor v aféri Klavzarjevi ali proti pijanemu ponikovskemu nuncu Kodromacu, stoji tu čista in nikdo jej ne more blizu. Da piše „Soča“ resnico, vedo dobro tudi oblasti. — Laž je le v taborju klerikalcev doma. Le žal, da navadno trpi tisti, ki govori resnico, nedolžen in čist pa je največkrat lažnjivec!

Dr. Drejc piše o krokarskem pevskem in glasbenem društvu. Nò, društvo steje čile in večje pevce, kateri pojo kot rajske ptice, da jih je veselje poslušati. Krokarev ni med njimi. Ako bi pa pristopila dr. Drejc in Pepe k društvu, potem bi pa že bilo društvo krokarsko, ker njiju glasova sta še za nekaj not slabša od glasa krokarja. Toliko, da se razumemo gledé krokanja!

„Prismojenec“ pravi, da naša akademična mladina v Gorici je večinoma v naprednem taboru. Kje pa hoče biti, ako ne tu? Ali naj se morda vpisejo v tretji red ter čepe kakor stare ženice po cerkvah in za zapečkono? Kdor je ustvarjen za življenje, mora v življenje. Pravi, da voditelji napredne rabijo te mladenice za hlapčke pri veselicah, zabavnih večerih, „krokih“ in plesih. Jako fino povedano! Samo res ni, ker „Prismojenec“ nima več sposobnosti, zapisati en stavek brez laži! Tu ne bomo razlagali dr. Drejcu, kako in kaj stoji s temi rečmi, marveč vabimo ga, naj pride v to družbo, da se malce povesele, pozabava, da malce „pokroka“ in poplese; bo videl, kako je „fletno“, zlasti sedaj predpustom. Le seznanj naj se s „hlapčki“, potem mogoče še on postane „fest fant“ ter se ne bo držal tako neusmiljeno kisle, kakor bi samo jesih pil.

Dr. Drejc ima to posebno lastnost, da mora v vsaki številki „Prismojenca“ govoriti o pivcih. V zadnji štev. govori o „znanih pivcih“ pevskega in glasbenega društva, prav kakor da ne bi smel nikdo drugi, nego samo klerikalci, popiti kozarec vina. Med klerikalci, tudi v Gorici, poznamo notorične „pivce“, ne da bi jim radi tega kaj očitali. So pa tudi med njimi skriti pivci, ki ga lepo doma srkajo. In tako lepo doma ga srka tudi dr. Drejc. Kadar so razgreti možgani in duša navdušena, pa se vsede ter napiše notico o „pivcih“. Rečem ti, da mi ne porečeš!

Ker že govorimo o pivcih na katoliški podlagi pod geslom: Vse za vero, dom, cesarja!, moramo seveda pribiti to, da jim prednačijo duhovne posode, katere razpolagajo s takimi obsegi in votlinami, da so največji sodi v Bolaffjevi kleti ničla proti njim.

„Kaveci“ pravijo, da je bil brat Fridolin navađen kuhar. Že prav. Kuhar je, ali ne vedno. Včasih je odložil kuhalnico, in takrat je uganjal svinjarije, pri katerih ni rabil kuhalnice. Neki porednež v mestu je zložil celo pesem o tem Fridolinu, ki pričena tako-le: „Ein frommer Knecht war Fridolin...“ on sicer ni prodajal svinj, a bil je vendarle svinjār, da ni mu bil kdo kmalu par. — (Dalje pride.)

Vojak ranil delavca? — Govori se, da je neki vojak tukajšnjega 47. pešpolka ranil gredé iz Ločnika s plesa proti Podgori delavca Antona Medveščeka z bajonetom v stran tako, da dolgo ne bo mogel delati. Kako je prišlo do tega, še ni dognano. Vojak je bil v družbi nekega sovojaka in oba sta bila baje pijana.

Davica se je pokazala v Gor. Tribusi. V 20 dneh je zbolelo okoli 12 oseb, 4 so umrli, 7 jih leži v veliki nevarnosti med življenjem in smrtjo. Šolo so seveda zaprli. Tribusa je drugače jako zdrav kraj in že več let niso videli zdravnika v selu.

Listnica. — Nekaj dopisov smo morali odložiti za prihodnji teden. Prosimo torej gg. dopisnike malo potrpljenja!

Zahvala. — Prošli četrtek se je vršil v Dreherjevi dvorani naš veliki ples. Na podlagi doslih nam poročil smo bili prepričani o živem zanimanju, katero je vladalo za ta ples in z vso opravičenostjo smo pričakovali lepe udeležbe. In naše pričakovanje je bilo tudi opravičeno. S ponosom trdimo, da je bil naš ples imponanten sestanek gorških rodoljubov, ki so prihiteli z rodbinami in radodarno položili svoj obolus za prospeh „pevskega in glasbenega društva“.

Zahvaljujemo torej v prvi vrsti Vas, častite dame in ljubke gospodične, ki ste dokazale z mnogobrojno udeležbo, iz mesta in tudi z dežele, da umete važnost in pomen slovenske pesmi v naši Gorici. Zahvaljujemo nadalje Vas, gospodje in možje slovenski, ki ste jednako damam iz mesta in tudi z dežele prihiteli k nam ter pomagali na ta način povečati vseh našega plesa. Srčno hvalo konečno onim, ki so z izdatnimi preplacili pripomogli večeru tudi do izdatnega gmotnega vspela. — Prvi naš poskus na tem polju je uspel sijajno; svojo pot imamo začrtano jasno pred seboj, naprej torej za procvit in zmago slovenske pesmi.

V Gorici, dne 18. prosinca 1902.
Ženski in moški zbor
„Pevskega in glasbenega društva“ v Gorici.

Razgled po svetu.

Wolf je torej izvoljen zopet državnim poslancem. Sedaj ugibajo, ali bo Wolf osamljen ali se morda celo združi zopet s Schönererjem. V Hebu je bilo zborovanje vsemenskih zaupnikov, ki so sklenili, popolnoma ločiti se od Wolfa. Nekateri praški listi pa sodijo, da morda le se povrne Wolf počasi v vsenemsko zvezo, ker po zadnjih dogodkih pač ne bo več „nevaren“ Schönererju.

V Trstu imajo sedaj pruskega princa Adalberta, ki je priplul v tržaško pristanišče z ladijo „Charlotte“, na kateri je mostva 514 in 14 kanonov. Princ je tretji sin nemškega cesarja, mlad, lep mladenič. Njemu na čast so priredili bankete, razsvetljavo itd. Posetili so ga namestnik in drugi visoki dostojanstveniki.

Grozen zločin. — V Trstu je umoril v četrtek 27-letni Tom. Martucci, laški podanik, krošnjar s kravatai, svojo ljubico 17-letno Ofelijo Komar v njenem stancovanju. — Martucci je bil član neke operetne družbe, in je kot tak prišel v Trst, kjer se je seznanil z Ofelijo. Nato pa je pustil družbo, ko je odšla iz Trsta, ter hotel živeti na troske ugledne Komarjeve družine. Službe ni imel nobene, slednjič se je lotil prodajati kravate, kar seveda je neslo le mali zaslužek. Mati Ofelijina je odganjala ljubimca, ali slednjič je ta zahteval od nje posojilo, da otvori malo prodajalnico. Ker mu mati ni vstregla, je kupil nož, s katerim je šel v stanovanje h Komarjevem ter tam zabodel svojo ljubico, ki končno omenjeno, se mu tudi ni hotela udati, marveč je varovala svoje devišstvo. — Morilec je bežal na laški konzulat, kjer pa so ga izročili sodniji.

Slovenec aretiran kot anarhist. — Načelniki urad v Novem Yorku je dobil obvestilo, da pride iz Evrope „nevaren anarhist“ tja in se je vsled te ovadbe polastil dne 29. decembra v Novi York došlega Slovenca Roberta Bresarja, ki je služil pri grofici Thurn na njeni graščini blizu Novega mesta. Brzobjavne poizvedbe so dokazale, da je Bresar, ki je pri prihodu v Novi York imel le še nekaj grošev denarja, pač radikalen socialista, ne anarhist, a izpuste ga šele potem, ko dokaže, da ne bo splošnosti nadležen.

Velika nesreča v Mostu. — 14. t. m. se je dogodila v jamah Mosta na Českem grozna nesreča. Podrla sta se dva postranska rova in vsled tega je pritekla cela reka vode k vrhu, tako da je nastal v jami vodni steber, visok najmanj 25 metrov. 6 delavcev se je rešilo, 43 ljudi pa pogrešajo. Morda so se rešili v visje dele rova, toda do njih ne more nihče, ker je voda previsoka. Skoraj gotovo pa so se vsi utonili, ker je voda prihitela z veliko naglico.

V Mostu pri katastrofi v premogokopu je ponesrečilo 44 premogarjev. Izmed teh je bilo 31 oženjenih in zapustili so 84 otrok, katerih ni nobeden 14 let star.

Nov stroj za izdelovanje votlega stekla so iznašli v Ameriki. Trije delavci izdelajo pri tem stroju v desetih urah 3000

čas. S tem se prihrani ogromen del produkcijskih stroškov. V družbi, ki bi bila osnovana na socialistični podlagi, bi pomenil tak tehnični izum pravi triumf človeštva; v današnji družbi bodo imeli nekateri posamezniki od tega ogromen profit, masa delavcev pa samo novo bedo, ker bode manj dela, torej tudi manj kruha.

Zadnje vesti. — V Berlinu je brezposelnih ljudi okoli 7500, s takimi, ki imajo delo le v gotovih letnih časih, naraste to število na 17.100. — V Italiji pretijo stavkati železniški uslužbenci, ako se jim ne povišajo plače. Stavkajočih bi bilo okoli 100.000; zahtevano povišanje bi znašalo 16 mil. na leto. — Novim vojskim poveljnikom za Dalmacijo bo imenovan baje feldmarsallajtnant Karol Horseecky pl. Hornthal.

Vojna v južni Afriki. — V četrtek se je zbral angleški parlament, katerega je otvoril kralj Edvard s pompom, dasi mora dvorno žalovanje po kraljici Viktoriji trajati še šest dni. Otvoritev parlamenta se vrši letos sploh 3 tedne prezgodaj, ali ker finančni minister rabi za vojno zopet denar, se je vladi mudilo. Lani v avgustu je mislilo ministerstvo, da bo letos vojne že konec, ko se snide parlament iznova. A zgodilo se je narobe. Parlament se snide, konca vojne še ni videti. Zakladni kancelar HicksBeach potrebuje zopet velikega kredita, dasi je spčetka vojne izjavil, da bo veljala vojna k večjemu 250 milijonov kron. Angleški statistik Giffen je dognal, da je veljala vojna doslej že 1750 milijonov kron, torej vsak teden 375 mil. K, vsak dan 534 mil. K, vsako uro 222.000 K, vsako minuto 3700 K, vsako sekundo 61 K. — 11. t. m. je polkovnik Winz presenetil blizu Ermels bursko taborišče in ujel 42 Burov. Poveljnik Oppermann je v boju s polkovnikom Plumerjem padel. Iz Johannesburga poroča Kitchener, da je v shodnjem Transvaalu 500 Burov, ki so imeli pri Overnawacht s Plumerjem boj. V zahodnjem Transvaalu stoji večina Burov zahodno Rustenberga, v Oranju pa je središče Burov ob Reki Vilge in južno Bettehema. V Kaplandiji je še več burskih oddelkov.

Narodno gospodarstvo.

Račun obrestij hranilnih vlog.

(Našim posojilničarjem v predvarek.)
(Konec.)
Uradnik gre takoj po sklepu knjig, torej že začetkom novega leta, kont za kontom, se ne ozira na nikake spremembe v tekočem letu, marveč izračuna od novoletnega salda za celo leto, ali pa če se vrši kapitalizovanje obrestij poluletno, za pol leta obresti ter se te predpiše na dotičnem kontu. Pri vsaki novi hranilni vlogi na istem kontu se izračunajo obresti za vloženo svoto do 31. decembra (30. junija) takoj pri vknjižbi vloge, njih svota pa se zapiše pod prejšnjo svoto obrestij kot prirastek. Če se hranilna vloga na tem kontu dvigne, je način vknjižbe isti, samo z razliko, da se iznos obrestij, računat ravnotako do dne zaključka (31. december ali 30. junij) smatra kot odpad obrestij in se torej odbije od prejšnje svote. Sploh je priporočljivo, da se pri vsaki spremembi na kontu ne računa samo saldo obrestij, ampak s svinčnikom tudi saldo kapitala. Ako je knjigovodja posojilnice gotov delavec, je v slučaju, da je saldo obrestij in kapitala celo leto računat sproti, z zadnjo vknjižbo dne 30. junija ali pa 31. decembra tudi končano že vse računanje obrestij. In tudi, če saldo kapitala med letom ni sproti računat, mu preostaje koncem leta vendar samo poštevanje odnosno odštevanje par zneskov, kar gotovo ne provzroča nikakega truda, kajti upoštevati imale one konte, na katerih so se med letom izvršile kake premembe; (pri vseh nespremenjenih kontih stoji obresti itak že od početka tekočega leta zabeležene v knjigi. Da pa k računu skupnega salda koncem leta ni potrebno napravljati šele takrat izpis iz knjig hranilnih vlog, je knjigovodja, ki upelje goraj opisani način računa obrestij, brezpogojno primoran pričetkom leta izpisati vse salde in odpisati istim ob vsakem mesečnem zaključku obresti in tako dognati vsak mesec skupni saldo. Z zadnjim zaključkom v decembru (juniju) je tudi cel akt končan, namreč cel iznos obrestij znan. Naravno se stavi pri uporabi te metode predpogoj, da posojilnica obrestno mero za hranilne vloge tekom leta ne izpremeni, kar se itak zgodi jako redko. Kdor si hoče torej koncem leta prihraniti sitno delo in upeljati moderno in v mnogih nemških posojilnicah že upeljano reformo, ta naj da staremu računu obrestij slovo in naj adoptira goraj navedeno; obžaloval tega gotovo ne bode. V....k.

Antonija Murko

išče službo za svetlo likanje (Glanzbigeri) ali sobarice. — Naslov njen je: Tržaška cesta šte. 3.

Vabilo

na I. redni občni zbor mizarske zadruge v Gorici, registrovane zadruge z omejenim jamstvom, ki se bo vršil v nedeljo dne 26. januarja ob 10. uri zjutraj v prostorih „Goriške Čitalnice“.

Dnevni red:

- Poročilo načelstva.
- Poročilo nadzorstva.
- Razdelitev zgube in dobička.
- Volitev načelstva in nadzorstva.
- Predlogi.

Razpis službe.

Služba občinskega tajnika v Volčah je razpisana vsled starašinstvenega sklepa z dne 31. dec. 1901. šte. 931. Letni zaslužek je 460 kron. Prosilci naj se oglašijo pri županstvu v Volčah do 15. marca 1902.

Županstvo v Volčah.

Renomirana eksportna hiša **deželnih pridelkov** v Budimpešti ter s specialno ogerško

prešičjo mastjo in slanino

išče v večjih mestih Avstro-Ogerskih dežel dobro vpeljane

AGENTURNE TVRDKKE

katere bi prevzele zastopstvo. Gospodje, kateri zastopajo mline, imajo prednost.

Ponudbe naj se pošiljajo na naslov: „Schweinfelt-Export“ Rudolf Messe — Budimpešta.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Na dež jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetnjo Na lvoški razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav

JOS. VINDYŠ - A,

v Pragi na Smihovu

(Praha-Smichov) Vinohradská ulice - číslo 816. se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic po najnovejših priporočilih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporočljivejših sprisal domačih in inozemskih.

Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Ceniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Foprave izvršuje po najnižjih cenah.

Trgovina modnega blaga!

J. ZORNIK GORICA

Volnene žimke šerpa - 85 kr. dalje
Bluze za zimo - 140
Živahnike (modro) - 55
Srajce za gospode - 15
Kravate - 95
Dežanke

J. ZORNIK GORICA

Pozor!

Anton Pečenko
Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz **vipavskih, furlanskih, brislih, dal matinskih in isterskih vinogradov.**

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce. **Cene zmerne. Postrežba poštena.**

Seidel & Naumannov pisalni stroj „IDEAL“

Vzbuja senzacijo.

Jasna pisava od prve do zadnje črke. Stroj je jako trpežen. Na močnem ministerjalnem papirju izdela 4-6 iztisov, na konceptnem papirju 8-10, na tanjem papirju 12-16. Najvišje priznanje ter prva zmaga ameriške konkurence. — Zlata svetinja; Berlin (maj 1901.)

Glavno zastopstvo za Avstro-Ogersko:

Hch. Schott & Donnath

Dunaj III. 3. Heumarkt 9.

Iščejo se zastopniki za deželo.

Zaščitna znamka: SIDA.

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

Iz Richterjeve lekarni v Pragi

priporočano kot izvrstno bol ublažujoče mazilo; za ceno 80 h, kron 1-40 in 2 kroni se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko „SIDA“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarni in vzame kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je prevedena s to zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“ v PRAGI. Elizabethgasse št. 5.

73. Dunaj-Trst in obratno.

Brzovlak	Poštni vlak	Me- šane	Osebn i vlak	Postaje	Brzovlak	Poštni vlak	Me- šane	Osebn i vlak			
Čas odhoda	Čas odhoda				Čas odhoda	Čas odhoda					
8:15	8:15	1:10	8:40	5:50	2:45	9:15	8:50	7:07	4:—	7:45	
11:04	11:04	5:09	1:50	6:04	6:37	6:20	2:34	12:30	9:13	3:52	
1:26	1:05	9:08	5:38	10:55	4:31	4:20	9:35	8:07	6:10	12:30	
2:48	2:22	11:42	8:—	9:35	3:10	2:56	7:40	5:27	12:56	9:40	
4:13	3:45	1:50	10:08	5:55	1:33	1:29	5:21	2:50	9:42	7:39	
—	3:58	2:04	10:22	6:14	—	1:16	5:02	2:28	9:17	7:15	
—	—	2:14	10:32	6:28	—	—	4:51	2:17	9:02	7:05	
4:47	4:23	2:54	11:07	7:03	1:—	12:57	4:40	2:05	8:46	6:55	
—	—	3:05	11:18	7:19	—	—	4:16	1:39	8:20	6:41	
—	4:38	3:13	11:26	7:30	—	12:23	4:07	1:31	8:09	6:33	
—	4:44	3:21	11:34	7:42	—	12:17	3:59	1:23	7:59	6:26	
—	—	3:33	11:46	8:01	—	—	3:46	1:11	7:42	6:14	
—	5:01	3:44	11:56	8:16	—	12:—	3:36	1:01	7:28	6:05	
—	—	3:55	12:07	8:32	—	—	3:25	12:50	7:14	5:53	
—	—	4:08	12:20	8:58	—	—	3:12	12:37	6:57	5:43	
—	—	4:18	12:30	9:15	—	—	3:02	12:27	6:39	5:33	
5:53	5:33	4:31	12:43	9:35	doh.)	11:51	11:29	2:50	12:15	6:23	5:22
5:58	5:38	4:54	12:58	10:30	doh.)	11:46	11:23	2:35	11:20	6:01	8:55
—	—	5:29	1:32	11:30	—	—	—	2:06	10:49	5:09	8:22
6:52	6:32	6:10	2:12	12:45	—	—	10:30	1:43	10:23	4:27	7:51
—	—	6:27	2:29	1:15	—	—	—	1:30	10:10	4:05	7:38
—	6:52	6:40	2:41	1:42	—	—	10:22	1:21	9:59	3:47	7:26
7:27	7:08	7:01	3:01	2:21	—	10:32	10:09	1:04	9:40	3:15	7:07
—	—	7:12	3:12	2:37	—	—	—	12:50	9:25	2:51	6:44
7:50	7:33	8:10	3:33	3:20	—	10:15	9:52	12:40	9:14	2:35	6:42
—	—	8:26	3:49	3:52	—	—	—	12:17	8:47	1:51	—
8:24	8:01	9:—	4:09	4:35	—	9:38	9:18	11:56	8:16	1:09	—
8:36	8:13	9:13	4:22	5:—	—	9:18	9:—	11:35	7:59	12:33	—
—	—	9:24	4:33	5:19	—	—	—	11:20	7:44	12:02	—
—	—	9:31	4:40	5:33	—	—	—	11:09	7:33	11:43	—
9:18	8:38	9:57	5:06	6:10	—	8:50	8:32	10:51	7:15	11:09	—
9:40	9:—	10:25	5:35	6:56	doh. Trst	8:15	8:—	9:55	6:—	9:45	—

64. Trst (sv. Andrej) - Pulj in obratno.

Meš.	Osební vlaki			Brzovl.	Osební vl.	P o s t a j e					Osební	Mešane	Osební vlaki			Brzovl.	
174	112	114	1:16	1	122	—					113	—	175	117	121	111	2
6:30	8:46	4:30	7:45	—	2:30	—	odh.	Trst.-sv. Andrej		doh.	9:35	—	11:15	7:—	9:25	9:50	—
—	9:06	4:50	—	—	—	—	↓	Ričmanje p.		↑	9:16	—	—	6:41	—	—	—
7:26	9:11	4:54	8:07	—	2:55	—	—	Boršt		—	9:12	—	10:38	6:37	9:04	9:28	—
8:02	9:26	5:09	8:21	—	3:10	—	—	Draga		—	8:58	—	10:13	6:24	8:47	9:15	—
8:28	9:38	5:21	8:32	—	3:22	—	doh.	Herpelje-Kozina		odh.	8:46	—	9:52	6:12	8:33	9:04	—
—	9:48	5:36	—	8:38	—	—	odh.	Herpelje-Kozina		doh.	8:34	—	—	5:59	—	—	9:—
—	9:59	5:45	—	8:49	—	—	—	Podgorje		—	8:23	—	—	5:46	—	—	8:49
—	10:17	6:04	—	—	—	—	—	Rakitovič		—	8:06	—	—	5:26	—	—	—
—	10:28	6:15	—	9:13	—	—	—	Buzet		—	7:50	—	—	5:10	—	—	8:22
Osební	10:40	6:26	—	—	—	—	—	Roč		—	7:41	—	—	4:59	—	—	—
vlaki	10:56	6:42	—	9:31	—	—	—	Lupoglava		—	7:30	—	—	4:44	—	—	8:04
11:11	7:—	—	—	—	—	—	—	Borut p.		—	7:09	—	—	4:22	—	—	—
6:35	11:21	7:12	—	9:52	—	—	—	Cervolje		—	7:03	—	6:25	4:13	—	—	7:43
6:40	11:26	7:18	—	—	—	—	—	Novaki p.		—	6:55	—	6:20	4:02	—	—	—
6:51	11:38	7:31	—	10:03	—	—	—	Pazin		—	6:49	—	6:13	3:53	—	—	7:30
7:12	11:58	7:54	—	—	—	—	—	Sv. Peter „u Šumi“		—	6:31	—	5:55	3:31	—	—	—
7:31	12:13	8:14	—	10:33	—	—	—	Kanfanar		—	6:14	—	5:38	3:09	—	—	7:01
7:37	12:18	8:21	—	—	—	—	—	Smoljani p.		—	6:10	—	—	3:03	—	—	—
7:44	12:24	8:28	—	—	—	—	—	Sv. Vincenc p.		—	6:04	—	—	2:55	—	—	—
7:49	12:29	8:35	—	—	—	—	—	Zabronič p.		—	5:59	—	—	2:48	—	—	—
8:03	12:42	9:51	—	10:54	—	—	—	Vodnjan		—	5:45	—	—	2:30	—	—	6:36
8:11	12:48	9:—	—	—	—	—	—	Galezan p.		—	5:37	—	—	2:20	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:10	—	—	—	Pulj		—	5:20	—	—	2:—	—	—	6:15
8:25	1:—	9:15	—	11:10	—	—	—	Pulj-luka		—	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—
8:25	1:—	9:15	—	11:21	ponedelj.	doh.	—	—		odh.	5:—	—	—	—	—	—	—

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjlce. — Rožni vencl. — Mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Leta 1881. v Gorici ustanovljena trdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slav. občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni. Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Ali ste gluh?

Vsaka gluhoti ali nagluha je ozdravljiva z našo novo iznajdbo; le gluho rojeni so neozdravljivi. Ušesno brenčanje poneha takoj. Opišite Vaš slučaj. Preišče in sporoči se Vam brezplačno. Z malo stroški se lahko vsak sam doma zdravi. Dopisuje naj se v nemškem ali angleškem jeziku. Mednarodni zavod za zdravljenje ušes (Internationale Ohrenheilanstalt), 596 La Salle Ave., Chicago, Ill.

Milijon dam uporablja

„FEEOLIN“.

Vprašajte Svojega zdravnika, če ni »Feeolin« najboljši lepšalo sredstvo za kožo, lase in zobe!

Najnečistejši obraz in najgrše roke dobijo hitro aristokratsko finost in obliko z uporabo »Feeolina«. »Feeolin« je iz 42. najplemenitejših in najsvetlejših sestavih sestavljeno angleško milo. Mi jamčimo, da izginejo dalje po uporabi »Feeolina« brez sledu gube in črte na obrazu, zajede, mozoli, rdečica nosu itd. »Feeolin« je najboljši čistilni, negovalni in lepšalo sredstvo za lase, zabranjuje izpadanje las, plešo in belezni glave. »Feeolin« je tudi najnaravnejše in najboljši čistilno sredstvo za zobe. Kdor redno rabi »Feeolin« mesto mila, ostane mlad in lep. Zavežemo se, denar takoj vrniti, če bi ne bil kdo s »Feeolinom« popolnoma zadovoljen. Cena komada K 1.—, 3 komadom K 2-50, 6 komadom K 4.—, 12 komadom K 7.—. Poština pri 1 komadu 20 vin., od 3 komadov navzgor 60 vin. Povzetje 60 vin. več. Razpošilja glavna zaloga M. Felth, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38, 1.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. dec. 1901. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po 5%. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila: na vknjižbe po 5½%
» varščino ali zastavo 6%
» menice 6%
» s ½% uradnino.

Glavni deleži koncem leta 6%.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar. — Posojila se dajejo le zadrugnikom.

Redilni prašek za živino

se dobi v mlirotilnici pri

A. JERETIČ-U

v Gorici — Tržna ulica (poslopje okr. sodišča.)